



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης



Ο μυστηριώδης χάρτης

Μια σύντομη ιστορία για
να μάθω πώς να μαθαίνω



Ο μυστηριώδης χάρτης

- **Θέμα:** Στρατηγική σκέψη και μάθηση από την εμπειρία
- **Χρόνος ανάγνωσης:** 20 λεπτά
- **Επίπεδο:** 8-12 ετών

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Ολίβια, ο Μαξ και η Σάρα είναι τρεις φίλες που ονειρεύονται την περιπέτεια. Όταν βρίσκουν έναν παλιό χάρτη στη σοφίτα του κέντρου αναψυχής Riverview, ξεκινούν ένα κυνήγι θησαυρού γεμάτο γρίφους και προκλήσεις. Για να πετύχουν, πρέπει να χρησιμοποιήσουν στρατηγικές απομνημόνευσης και επίλυσης προβλημάτων. Στην πορεία, μαθαίνουν να παρατηρούν, να αναλύουν τα προβλήματα σε διαχειρίσιμα βήματα και να δομούν τις σκέψεις τους πριν αναλάβουν δράση.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

παρατήρηση, στρατηγική, επίλυση προβλημάτων, μνήμη

Κεφάλαιο 1: Ένα λαμπερό μυστικό

Ο ήλιος έδυε πάνω από το Ρίβερβιου, δημιουργώντας σκιές στα πλακόστρωτα δρομάκια. Στο κέντρο της μικρής πόλης, ανάμεσα σε έναν φούρνο που μύριζε φρεσκοψημένο ψωμί και ένα βιβλιοπωλείο γεμάτο σκονισμένα παλιά βιβλία, βρισκόταν το Κέντρο Αναψυχής της πόλης. Μετά το σχολείο, τα παιδιά συγκεντρώνονταν εκεί για να παίξουν, να μάθουν και, μερικές φορές, να προετοιμαστούν για την επόμενη μεγάλη περιπέτειά τους.

Σήμερα, ένα ιδιαίτερο είδος ενθουσιασμού επικρατούσε στον αέρα. Η Ολίβια, ένα περίεργο κορίτσι με ένα κεφάλι όλο μπούκλες και ένα μυαλό που δεν ξεκουραζόταν ποτέ, είχε πέσει πάνω σε κάτι ασυνήθιστο στη σοφίτα του κέντρου αναψυχής: έναν παλιό σκονισμένο χάρτη. Παράξενα σύμβολα κάλυπταν την επιφάνειά του και αχνές, λαμπερές γραμμές τον διέσχιζαν σαν να ψιθύριζαν μυστικά από άλλη εποχή.

Η Ολίβια κατέβηκε κάτω τρέχοντας σαν σίφουνας, με την καρδιά της να χτυπάει δυνατά από τον ενθουσιασμό. Κρατώντας τον χάρτη, εισέβαλε στο δωμάτιο όπου την περίμεναν οι φίλοι της: ο Μαξ, ένα ήσυχο αγόρι με ταλέντο στους χρίφους, και η Σάρα, ένα κορίτσι με φαντασία τόσο μεγάλη όσο ο ουρανός. Μαζεύτηκαν γρήγορα γύρω από το ξύλινο τραπέζι όπου η Ολίβια άπλωσε τον χάρτη. Καθώς τον άπλωναν, τους διαπέρασε ένα ρίγος ενθουσιασμού, σαν ο ίδιος ο χάρτης να έκρυβε ένα μυστικό που περίμενε να ανακαλυφθεί. Ο Μαξ τον κοίταξε βαθιά σκεπτόμενος: «Αυτός δε μοιάζει να είναι χάρτης του Ρίβερβιου» μουρμούρισε. «Και πού να οδηγεί τότε;» διερωτήθηκε η Ολίβια. Τότε, η Σάρα έδειξε ένα σημείο πάνω στον χάρτη που έλαμπε ελαφρώς και, με τα μάτια της ορθάνοιχτα από την απορία, αναφώνησε ενθουσιασμένη: «Ίσως είναι ένας χάρτης θησαυρού! Φανταστείτε τι καταπληκτικά μυστικά μπορεί να αποκαλύψουμε!».

Η Ολίβια πήρε μια βαθιά ανάσα, ανακαλώντας στη μνήμη της κάτι που της είχε διδάξει ο δάσκαλός της: όταν αντιμετωπίζουμε ένα μεγάλο πρόβλημα, καλό είναι να το αναλύουμε σε μικρότερα κομμάτια. Έχοντας αυτή τη συμβουλή στο μυαλό της πρότεινε να φτιάξουν ένα σχέδιο και να καταγράψουν τι ξέρουν και τι δεν ξέρουν για αυτόν τον χάρτη. Ευθύς ο Μαξ έβγαλε το σημειωματάριό του, έτοιμος να σημειώσει στοιχεία ή ιδέες. Καθώς η ομάδα προσπαθούσε να κατανοήσει τα σύμβολα, η Ολίβια παρατήρησε ότι οι σκέψεις της περιπλανιόντουσαν κάπως άτακτα. Προσπάθησε να συγκεντρωθεί, καθώς συνειδητοποίησε η σκέψη της δεν ήταν αρκετά προσηλωμένη στο έργο που είχε αναλάβει. Έκλεισε για λίγο τα μάτια της, πήρε μια βαθιά ανάσα και συγκεντρώθηκε ξανά.

Ο Μαξ άρχισε να γράφει:

- Τι γνωρίζουμε:

- ☒ Είναι παλιός χάρτης
- ☒ Δεν είναι χάρτης για την πόλη του Ρίβερβιου
- ☒ Έχει λαμπερά σύμβολα

- Τι δε γνωρίζουμε:

- ☐ Πού οδηγεί
- ☐ Τι σημαίνουν τα σύμβολα
- ☐ Πώς να τα διαβάσουμε

Η Σάρα, που ήταν καλύτερη στο να φαντάζεται ιστορίες παρά στο να τις αποκωδικοποιεί, ένιωσε λίγο απογοητευμένη, αλλά αποφάσισε να δοκιμάσει μια άλλη προσέγγιση. «Γιατί δε φτιάχνουμε μια ιστορία για τον χάρτη; Ίσως μας βοηθήσει να δούμε τα σύμβολα με διαφορετικό τρόπο» πρότεινε στους δυο φίλους της. Ο καθένας τους ξεκίνησε να περιγράφει διαδοχικά σε τι πίστευε ότι μπορεί να οδηγούσε ο χάρτης: σε ένα κρυμμένο κάστρο, σε μια μυστική βιβλιοθήκη ή σε έναν κήπο με μαγεμένα λουλούδια. Καθώς έκαναν καταιγισμό ιδεών, η Ολίβια παρατήρησε ότι ο Μαξ κοίταζε τον χάρτη με διαφορετικό τρόπο από πριν, τα μάτια του εξέταζαν με μεγάλη λεπτομέρεια την επιφάνειά του, λες και μια νέα ιδέα και παρατήρηση είχε μπει στο μυαλό του. Και τότε... «Νομίζω ότι βλέπω κάτι!» φώναξε κατενθουσιασμένος ο Μαξ. «Αυτά τα σύμβολα, αν τα κοιτάξεις από διαφορετική γωνία, μοιάζουν με γράμματα!» πρόσθεσε.

Η ομάδα αναδιοργάνωσε τις ιδέες της και, χάρη στην παρατήρηση του Μαξ, άρχισε σιγά σιγά να αποκωδικοποιεί τον χάρτη. Δεν ήταν εύκολο, αλλά κάθε μικρή επιτυχία τούς έδινε περισσότερη αυτοπεποίθηση. Η Ολίβια τούς υπενθύμιζε συνεχώς να παραμένουν συγκεντρωμένοι, σταματώντας πού και πού για να τους ρωτήσει ποιο είναι το επόμενο βήμα τους κι αν τους διαφεύγει κάτι. Η νύχτα είχε πέσει προ πολλού, όταν κατάφεραν να βρουν το πρώτο στοιχείο: τα γράμματα έγραφαν μια γνωστή φράση, «πύργος ρολογιού». Τα τρία παιδιά, συνειδητοποιώντας τι σήμαινε αυτό, αντάλλαξαν φλογερές ματιές. Ο παλιός πύργος του ρολογιού της πόλης σηματοδοτούσε την αρχή ενός δαιδαλώδους μονοπατιού που εκτεινόταν βαθιά μέσα στο δάσος. Κανείς δεν ήξερε πραγματικά πού οδηγούσε... αλλά επρόκειτο να το ανακαλύψουν.

Η Ολίβια δίπλωσε προσεκτικά τον χάρτη. «Θα ξανασυναντηθούμε αύριο μετά το σχολείο. Έχουμε μια νέα περιπέτεια μπροστά μας!» πρότεινε, με τα μάτια της να λάμπουν από αποφασιστικότητα καθώς έθετε έναν καινούριο στόχο. Κι ενώ οι τρεις φίλοι έφευγαν από

το κέντρο αναψυχής, το μυστήριο εξακολουθούσε να αιωρείται στον αέρα. Όλοι αναρωτιούνταν όχι μόνο για τον χάρτη και τον «θησαυρό» αλλά και για τον δρόμο που θα ακολουθούσαν για να φτάσουν στην ανακάλυψή τους, για τους νέους τρόπους εκμάθησης και τρόπου σκέψης που θα χρησιμοποιούσαν.

Εσείς τι λέτε;

- Γιατί οι φίλοι έφτιαξαν μια λίστα με όσα ήξεραν και όσα δεν ήξεραν; Έχετε χρησιμοποιήσει ποτέ αυτή τη μέθοδο;
- Πιστεύετε ότι η ανάλυση των πραγμάτων βοηθά στην επίλυση ενός προβλήματος;

Κεφάλαιο 2: Ο κώδικας του Πύργου

Το επόμενο απόγευμα, η Ολίβια, ο Μαξ και η Σάρα συναντήθηκαν μπροστά από τον παλιό πύργο του ρολογιού. Ο ψηλός κι επιβλητικός πύργος είχε να χτυπήσει εδώ και δεκαετίες. Ήταν καλυμμένος με πυκνούς κισσούς, ενώ οι γεμάτες βρύα πέτρες του έδιναν την εντύπωση ότι φύλαγε κάτι ξεχασμένο από καιρό. «Εδώ αρχίζει το μονοπάτι» είπε η Ολίβια δείχνοντας μια μικρή πύλη στη βάση του πύργου που ήταν κρυμμένη πίσω από μερικούς θάμνους. Ακολουθώντας το δαιδαλώδες μονοπάτι, η Ολίβια, ο Μαξ και η Σάρα προχώρησαν προς το μονοπάτι που ένιωθαν ότι τους προσκαλούσε σε νέες ανακαλύψεις. Τα δέντρα γίνονταν όλο και πιο ψηλά και πυκνά γύρω τους, με τα κλαδιά τους να δεσπόζουν πάνω από το κεφάλι τους σαν τούνελ. Εκεί που άρχισαν να αναρωτιούνται αν είχαν πάρει λάθος στροφή, το μονοπάτι άνοιξε και τους οδήγησε σε ένα ξέφωτο.



Στο κέντρο του ξέφωτου βρισκόταν ένας ασυνήθιστος πύργος. Ήταν στρογγυλός, με θολωτή στέγη καλυμμένη από λαμπερά κεραμίδια που έμοιαζαν να αλλάζουν χρώμα στο φως του ήλιου. Αμπέλια σκαρφάλωναν στους πέτρινους τοίχους του, καλύπτοντας εν μέρει σύμβολα που έμοιαζαν παράξενα οικεία. Ήταν ίδια με εκείνα στον χάρτη! Μια βαριά ξύλινη πόρτα έστεκε ελαφρώς ανοιχτή σαν να τους προσκαλούσε να μπουν μέσα. Μετά από κάποιο δισταγμό, οι τρεις φίλοι προχώρησαν μπροστά, έτοιμοι να αποκαλύψουν νέα μυστικά.

Στο εσωτερικό, απαλό φως εισχωρούσε μέσα από τα σκονισμένα παράθυρα, φωτίζοντας μια παλιά σπειροειδή σκάλα. Σε έναν τοίχο, παρατήρησαν μια μεταλλική πλάκα

χαραγμένη με παράξενους αριθμούς: 7, 3, 9, 1, 5. Ο Μαξ σούφρωσε τα φρύδια του. «Νομίζω ότι πρέπει να τους απομνημονεύσουμε. Πρέπει να είναι ο κωδικός για να προχωρήσουμε ψηλότερα» είπε. «Ναι, αλλά πώς θα το καταφέρουμε; Είναι μεγάλη ακολουθία για να την κρατήσουμε στο μυαλό μας με τη μία. Κι έπειτα, αν ξεχάσουμε τη σειρά; Αν κολλήσουμε;» αποκρίθηκε η Σάρα δαγκώνοντας με ανησυχία τα χείλη της. Εκείνη τη στιγμή, η Ολίβια θυμήθηκε μια τεχνική απομνημόνευσης που είχε δει στην τάξη. «Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε νοητικές εικόνες για κάθε αριθμό. Να μετατρέψουμε τους αριθμούς σε εικόνες για να τους θυμόμαστε ευκολότερα! Για παράδειγμα, το 7 μοιάζει με το μπαστούνι του παππού, το 3 θα μπορούσε να είναι φτερά πεταλούδας, το 9 μοιάζει με ουρά γάτας, ένα ραβδί μπορεί να αντιπροσωπεύει το 1 και το 5 μου θυμίζει αυτό» πρότεινε με ύφος ενθαρρυντικό. Οι άλλοι δύο γέλασαν καθώς φαντάζονταν αυτούς τους ευφάνταστους συνδυασμούς εικόνων και αριθμών, αλλά γρήγορα υιοθέτησαν την ιδέα. Ο Μαξ επανέλαβε τη σειρά, κλείνοντας τα μάτια του: «Ένα μπαστούνι, φτερά, μια ουρά, ένα ραβδί κι ένα αυτό».



Συνεχίζοντας την εξερεύνησή τους, τα τρία παιδιά ανέβηκαν τη στριφογυριστή σκάλα κι έφτασαν σε μια κλειδωμένη πόρτα με ένα αριθμητικό πληκτρολόγιο. Η Ολίβια, ανακαλώντας στη μνήμη της τις εικόνες τους, επέλεξε τους αριθμούς προσεκτικά και με τη σωστή σειρά και γύρισε τον μοχλό. Με ένα δυνατό κλικ, η πόρτα άνοιξε κι αποκάλυψε ένα μικρό κυκλικό δωμάτιο. Στους τοίχους τριγύρω υπήρχαν αρχαία ρολόγια, όλα παγωμένα σε διαφορετικές ώρες. Στο κέντρο του δωματίου βρισκόταν ένας άλλος λεπτομερής χάρτης που τους περίμενε. «Δούλεψε η τεχνική σου, Ολίβια! Τα καταφέραμε!» αναφώνησε ο Μαξ, εντυπωσιασμένος από το πόσο βοηθητικά μπορούν να είναι τέτοια κόλπα και τεχνικές. «Περίεργο, θυμάμαι ακόμα τις εικόνες και τη σειρά των αριθμών» πρόσθεσε με τη σειρά της η Σάρα, έκπληκτη με την ικανότητα της μνήμης της.

Οι τρεις εξερευνητές πήραν τον νέο χάρτη, ο οποίος ήταν ελαφρώς διαφορετικός από τον προηγούμενο. Οι γραμμές του χάραζαν ένα ακριβές μονοπάτι που οδηγούσε μακριά από τον πύργο του ρολογιού κι έδειχνε προς ένα μέρος που λεγόταν «Κήπος των αινιγμάτων». Τα μάτια τους ήταν τώρα γεμάτα αυτοπεποίθηση. Η Ολίβια, νιώθοντας πολύ ικανοποιημένη, τύλιξε τον χάρτη και τον έβαλε στην τσάντα της κι είπε: «Είναι αργά, ας πάμε σπίτι. Αύριο, μια νέα πρόκληση μας περιμένει!». Καθώς έφευγαν από τον πύργο, τα παιδιά κατάλαβαν ότι το κλειδί της περιπέτειάς τους δε βρισκόταν μόνο στον χάρτη αλλά και στους νέους τρόπους μάθησης και συγκράτησης όσων ανακάλυψαν.

Γράψτε τη στρατηγική που χρησιμοποίησαν οι φίλοι για να θυμηθούν τους αριθμούς.

Κεφάλαιο 3: Ο κήπος των αινιγμάτων

Το επόμενο απόγευμα, η Ολίβια, ο Μαξ και η Σάρα έφτασαν σε μια ψηλή, σκουριασμένη πύλη, κρυμμένη στο πίσω μέρος ενός παλιού πάρκου που δεν επισκεπτόταν πια κανείς. Πίσω από την πύλη βρισκόταν ο Κήπος των Αινιγμάτων, ένα μέρος ξεχασμένο από τους κατοίκους του Ρίβερβιου, όπου η φύση έμοιαζε να έχει καταλάβει κάθε γωνιά. Τα φυτά φύτρωναν σε αταξία και αγάλματα φανταστικών πλασμάτων ξεπρόβαλλαν από τους αγκαθωτούς θάμνους.

Η Ολίβια άνοιξε προσεκτικά την πύλη και όλοι μαζί μπήκαν στον κήπο. Στο κέντρο βρήκαν έναν μεγάλο κύκλο από πέτρες, η καθεμία χαραγμένη με παράξενες λέξεις που σχημάτιζαν έναν πολύπλοκο χρίφο. Η Σάρα τις διάβασε δυνατά:

«Για να βρεις τον δρόμο, πρέπει να θυμάσαι.

Διάσπαρτες λέξεις' τακτοποίησέ τις όλες.

Χάνεις το μονοπάτι σου και όλα μένουν κρυμμένα».

Σύντομα τα παιδιά συνειδητοποίησαν ότι, για να προχωρήσουν, έπρεπε να θυμούνται τη σειρά των λέξεων που ήταν χαραγμένες στις πέτρες. Η Σάρα κάθισε και άρχισε να ψιθυρίζει τις λέξεις στον εαυτό της, αλλά συνέχισε να τις μπερδεύει. «Πρέπει να θυμόμαστε τουλάχιστον δέκα διαφορετικές λέξεις και μάλιστα με τη σωστή σειρά! Αυτό είναι πολύ δύσκολο... Δεν πρόκειται να τα καταφέρουμε...» είπε ο Μαξ λίγο αποθαρρυνμένος. Η Ολίβια κοντοστάθηκε μια στιγμή για να σκεφτεί: «Κι αν φτιάξουμε μια ιστορία με αυτές τις λέξεις; Κάθε λέξη θα μπορούσε να είναι ένα μέρος της ιστορίας, σαν μια κοινή κλωστή». Η Σάρα, βρίσκοντας την ιδέα αυτή τέλεια, χαμογέλασε. «Θα μπορούσαμε να φανταστούμε ότι κάθε λέξη είναι ένας σημαντικός χαρακτήρας ή ένα αντικείμενο στην ιστορία μας!» πρότεινε συμβάλλοντας στο να βρουν τρόπο να ξεπεράσουν κι αυτή τη δυσκολία.

Οι τρεις φίλοι άρχισαν να δημιουργούν μια τρελή ιστορία στην οποία οι λέξεις ζωντάνευαν. Το κλειδί άνοιγε μια μαγική πόρτα, πίσω από την οποία ένας κόκκινος δράκος φύλαγε έναν αρχαίο θησαυρό. Κάθε λέξη που ήταν χαραγμένη στις πέτρες έγινε μέρος της ιστορίας τους, κάνοντας πιο διασκεδαστική και πιο εύκολη στο να τη θυμούνται.

Εσείς τι λέτε;

- Γιατί πιστεύετε ότι η ενσωμάτωση των λέξεων σε μια ιστορία διευκολύνει την απομνημόνευσή τους;
- Πώς θα χρησιμοποιούσατε μια ιστορία για να θυμηθείτε κάτι σημαντικό;



Ο Μαξ έκλεισε τα μάτια του και συγκεντρώθηκε στην ιστορία. Οραματίστηκε τη σκηνή: το κλειδί, την πόρτα, τον δράκο, τον θησαυρό... Όταν ένιωσε έτοιμος, άρχισε να τοποθετεί τις λέξεις στις πέτρες, μία προς μία, με τη σωστή σειρά. Τότε, ένας ήπιος κρότος ακούστηκε στον κήπο και οι πέτρες φωτίστηκαν, αποκαλύπτοντας μια καταπακτή κρυμμένη κάτω από ένα χαλί από ξερά φύλλα. «Δεν το πιστεύω ότι πέτυχε!» αναφώνησε απορημένη η Σάρα. Η Ολίβια χαμογέλασε, περήφανη για τη μέθοδό τους και τον τρόπο με τον οποίο ξεπέρασαν τη δυσκολία τους και είπε: «Η ιστορία μας μας βοήθησε να θυμηθούμε τα πάντα! Χρησιμοποιήσαμε τη φαντασία μας για να μάθουμε. Αυτό δείχνει ότι ακόμα και τα πιο περίπλοκα πράγματα μπορούν να γίνουν απλά με μια καλή ιστορία!».

Ανοίγοντας η καταπακτή, τα τρία παιδιά πλησίασαν και αντίκρισαν μια πέτρινη σκάλα που οδηγούσε στα βάθη του κήπου. Στη βάση της σκάλας βρήκαν έναν τοίχο καλυμμένο με βρύα. Από κάτω τους υπήρχε με μια αμυδρή χάραξη που δύσκολα γινόταν ορατή έτσι ξεθωριασμένη και κρυμμένη πίσω από την πυκνή βλάστηση. Η Ολίβια προσπάθησε να απομακρύνει τα βρύα για να αποκαλύψει τις λέξεις: «Για να βρείτε και το τελευταίο μυστικό, ακολουθήστε το μονοπάτι προς την Ξεχασμένη Βιβλιοθήκη». Ο Μαξ κράτησε προσεκτικές σημειώσεις, γνωρίζοντας ότι η επόμενη πρόκληση θα απαιτούσε ακόμα πιο δυνατή μνήμη και στρατηγική. Έμειναν ενωμένοι, με μεγαλύτερο κίνητρο από ποτέ να ξεκλειδώσουν τα μυστικά του χάρτη. «Η Ξεχασμένη Βιβλιοθήκη μάς περιμένει! Αλλά αυτή τη φορά, θα είμαστε αισιόδοξοι και έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε πρόκληση έρθει στον δρόμο μας!» δήλωσε ο Μαξ, κοιτάζοντας τις φίλες του με αποφασιστικότητα.

Εσείς τι λέτε;

- Σκεφτείτε τη σημερινή πρόκληση. Ποια στρατηγική βοήθησε τους τρεις φίλους να λύσουν τον γρίφο;

Κεφάλαιο 4: Η Ξεχασμένη Βιβλιοθήκη

Το επόμενο απόγευμα, η Ολίβια, ο Μαξ και η Σάρα έφτασαν στην είσοδο της Ξεχασμένης Βιβλιοθήκης, ενός επιβλητικού κτιρίου που ήταν κρυμμένο από πυκνά κλαδιά και ρίζες μπλεγμένες γύρω από τις μαρμάρινες κολώνες. Οι μεγάλες πόρτες ήταν διακοσμημένες με περίτεχνα σχέδια και χαραγμένες με αρχαία σύμβολα παρόμοια με εκείνα του χάρτη.

Μόλις άνοιξαν τις βαριές πόρτες της βιβλιοθήκης, τους τύλιξε η μυρωδιά των παλιών βιβλίων και του υγρού ξύλου. Στο εσωτερικό, γιγαντιαία ράφια υψώνονταν μέχρι το ταβάνι, γεμάτα με σκονισμένα βιβλία και κιτρινισμένες περγαμηνές. Στο κέντρο του δωματίου, ένα τεράστιο ξύλινο τραπέζι φιλοξενούσε ένα ανοιχτό βιβλίο, το οποίο ήταν μεγαλύτερο από όλα τα άλλα, με σελίδες καλυμμένες με χρυσά γράμματα. «Μου φαίνεται ότι φτάσαμε στον στόχο μας, παιδιά» μουρμούρισε η Ολίβια καθώς πλησίαζε το βιβλίο. Ο Μαξ και η Σάρα την ακολούθησαν βλέποντας τα γράμματα να λάμπουν αχνά. Στη σελίδα ήταν γραμμένος ένας νέος χρίφος:

«Για να βρείτε την αλήθεια, τρία στοιχεία είναι κρυμμένα.

Κάθε ένα από αυτά κρύβει ένα κλειδί για να προχωρήσετε.

Θυμηθείτε τα μαθήματα του παρελθόντος και μπορείτε να κερδίσετε».

Τα παιδιά κατάλαβαν ότι έπρεπε να βρουν τρία στοιχεία διάσπαρτα στη βιβλιοθήκη, καθένα από τα οποία περιείχε μέρος του τελικού μυστικού. Χωρίστηκαν για να εξερευνήσουν τα γεμάτα βιβλία ράφια, χρησιμοποιώντας τις δεξιότητες που είχαν αναπτύξει κατά τη διάρκεια της περιπέτειάς τους.

Η Ολίβια περιπλανήθηκε σε έναν σκονισμένο διάδρομο με πανύψηλα ράφια, με τα μάτια της να περιεργάζονται τις ράχες των αρχαίων βιβλίων. Σταμάτησε μπροστά από ένα δερματόδετο βιβλίο που φαινόταν παράξενο κι έγερνα ελαφρώς μπροστά στο ράφι. Με την περιέργειά της να την αφυπνίζει, το τράβηξε προς τα κάτω και το άνοιξε, αποκαλύπτοντας μια σειρά από πολύπλοκα σύμβολα σχεδιασμένα στην εσωτερική πλευρά του εξωφύλλου. Ήξερε ότι έπρεπε να θυμηθεί μια σειρά από σύνθετα σύμβολα. Ανακαλώντας στη μνήμη της την τεχνική της οπτικοποίησης που είχαν χρησιμοποιήσει και νωρίτερα, η Ολίβια φαντάστηκε κάθε σύμβολο ως μέρος μιας σκηνής στο μυαλό της: ένα πουλί, ένα ποτάμι, ένα βουνό. Τα επανέλαβε σιωπηλά για να βεβαιωθεί ότι δεν ξέχασε τίποτα.

Στην άλλη πλευρά της βιβλιοθήκης, ο Μαξ βρήκε ένα τραπέζι πάνω στο οποίο βρισκόταν μια ξεδιπλωμένη περγαμηνή. Συνειδητοποίησε ότι περιείχε το δεύτερο στοιχείο. Μια μακριά σειρά από αριθμούς, που έμοιαζαν σημαντικοί, ήταν γραμμένοι σε τακτοποιημένες στήλες. Ανακαλώντας στη μνήμη του το τέχνασμα που χρησιμοποίησαν στον πύργο του ρολογιού, ο Μαξ αποφάσισε να συνδέσει κάθε αριθμό με μια νοερή εικόνα, συνδέοντας δηλαδή κάθε αριθμό με ένα οικείο αντικείμενο ή μια ενέργεια. Είπε στον εαυτό του: «Το 2 είναι ένας κύκνος, το 5 είναι ένα αυτί...» και έφτιαξε μια ιστορία. Αυτό τον βοήθησε να θυμάται τους αριθμούς ως μέρος μιας ακολουθίας που μπορούσε αργότερα να ανακαλέσει.

Στο μεταξύ, η Σάρα παρατήρησε μια μεγάλη ξεθωριασμένη τοιχογραφία στον τοίχο της βιβλιοθήκης. Η τοιχογραφία ήταν γεμάτη με αρχαίες λέξεις τοποθετημένες σε στίχους. Εμπνευσμένη από την τεχνική αφήγησης που είχαν χρησιμοποιήσει στον Κήπο των Αινιγμάτων, επινόησε γρήγορα μια ιστορία όπου κάθε λέξη της τοιχογραφίας αντιπροσώπευε ένα σημαντικό στοιχείο της ιστορίας της. Καθώς συνέθετε την ιστορία στο μυαλό της, κάθε λέξη αποκτούσε ένα νέο, αξιομνημόνευτο νόημα που τη βοηθούσε να θυμάται τέλεια την ακολουθία. Ύστερα από αρκετά λεπτά, αφού το κάθε παιδί είχε βρει και απομνημονεύσει το στοιχείο του, συγκεντρώθηκαν στο κέντρο της βιβλιοθήκης και μοιράστηκαν ό,τι είχαν μάθει.

Για να συνθέσουν οι τρεις φίλοι τον τελικό γρίφο, συνδύασαν σύμβολα, αριθμούς και λέξεις με τη σωστή σειρά. Ξαφνικά, ένας απαλός ήχος άρχισε να αντηχεί στη βιβλιοθήκη. Το βιβλίο στο τραπέζι άρχισε να λάμπει και σιγά σιγά ένα μικροσκοπικό κλειδί εμφανίστηκε ανάμεσα στις σελίδες του. Η Ολίβια το πήρε και, προς έκπληξή τους, μια μυστική πόρτα άνοιξε στον τοίχο πίσω τους. Μέσα τους περίμενε ένας απροσδόκητος θησαυρός: βιβλία γεμάτα με χαμένες ιστορίες, αρχαία όργανα και ακόμα πιο μυστηριώδεις χάρτες. «Δεν ήταν απλώς μια περιπέτεια για να βρούμε έναν θησαυρό. Μάθαμε πολλά για τους εαυτούς μας και πώς να χρησιμοποιούμε καλύτερα το μυαλό μας» συνειδητοποίησε η Ολίβια αγγίζοντας με το δάχτυλό της ένα από τα πολύτιμα βιβλία.

Ο Μαξ έγνεψε, με ένα μικρό χαμόγελο χαραγμένο στο πρόσωπό του. «Βρήκαμε κάτι πολύ πιο σημαντικό από έναν απλό θησαυρό!» είπε με περηφάνεια. Η Σάρα συμφώνησε και πρόσθεσε κι αυτή με ύφος γεμάτο αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια: «Τώρα ξέρουμε ότι, όσο δύσκολη κι αν είναι η πρόκληση, μπορούμε πάντα να βρούμε τρόπο να την ξεπεράσουμε».

Φεύγοντας, πήραν μερικά βιβλία ως αναμνηστικά της απίστευτης περιπέτειάς τους. Καθώς απομακρύνονταν από την Ξεχασμένη Βιβλιοθήκη κι έχοντας λύσει κάθε γρίφο, ένιωθαν πιο δυνατοί κι ενωμένοι. Κατάλαβαν ότι το πραγματικό κλειδί για να καταφέρουν να λύσουν ένα πρόβλημα, να ξεπεράσουν μια δυσκολία και να σημειώσουν πρόοδο, βρισκόταν ήδη μέσα τους: είναι η ικανότητά τους να προβληματίζονται, να θυμούνται και να μαθαίνουν από κάθε εμπειρία.

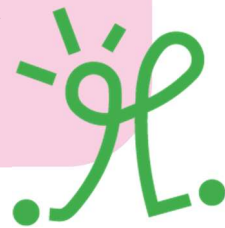
Εσείς τι λέτε;

- ο Μπορείτε να εξηγήσετε τα διάφορα κόλπα μνήμης που χρησιμοποίησαν οι τρεις φίλοι;
- ο Ποιο θα δοκιμάζατε εσείς αν έπρεπε να θυμηθείτε κάτι σημαντικό;

Σήμερα, έμαθα...

Τα παιδιά ξεπέρασαν τις προκλήσεις χρησιμοποιώντας τα εξής:

- Στρατηγική για να οργανώσουν τις ιδέες τους.
- Οπτικοποίηση για να απομνημονεύσουν αριθμούς και σύμβολα.
- Αφήγηση μιας μικρής ιστορίας για να θυμούνται πιο εύκολα κι αποτελεσματικά τις λέξεις.



ΩΡΑ ΓΙΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ!

Ερώτηση 1

Όταν οι τρεις φίλοι βρήκαν την κάρτα, πώς κατάλαβαν το μήνυμά της;

1. Προσπάθησαν αμέσως να το διαβάσουν χωρίς να το σκεφτούν.
2. Έκαναν μια λίστα με όσα γνώριζαν και όσα δε γνώριζαν.
3. Ζήτησαν βοήθεια χωρίς να προσπαθήσουν οι ίδιοι.
4. Μάντεψαν στην τύχη.



Κάθε προσέγγιση είναι ένας τρόπος αντιμετώπισης ενός προβλήματος. Ποια από τις παραπάνω είναι πιο κοντά στη δική σας;

Ερώτηση 2

Όταν έπρεπε να απομνημονεύσουν μια ακολουθία αριθμών, ποια μέθοδο χρησιμοποιούσαν;

1. Απομνημόνευαν επαναλαμβάνοντας την ακολουθία μηχανικά.
2. Μετέτρεπαν κάθε αριθμό σε εικόνα για να τους βοηθήσει να τον θυμούνται.
3. Έγραψαν τους αριθμούς στα χέρια τους.
4. Προσπάθησαν να τους μαντέψουν.



Εδώ αναφέρονται διαφορετικές στρατηγικές απομνημόνευσης. Εσείς ποια πιστεύετε ότι λειτουργεί καλύτερα για εσάς;

Ερώτηση 3

Όταν τα παιδιά βρήκαν τις μυστηριώδεις λέξεις στον κήπο με τα παζλ, πώς τις θυμήθηκαν;

1. Προσπάθησαν να τις απομνημονεύσουν.
2. Τις ενσωμάτωσαν σε μια ιστορία για να μπορέσουν να τις θυμηθούν.
3. Τις αναπαρήγαγαν χωρίς να προσπαθήσουν να κατανοήσουν το νόημά τους.
4. Αγνόησαν τον χρίφο και προχώρησαν χωρίς να σκεφτούν.



Η σύνδεση των πληροφοριών με μια ιστορία είναι μια στρατηγική απομνημόνευσης: πιστεύετε ότι θα μπορούσε να βοηθήσει και εσάς;

ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Αυτά τα εργαλεία μπορούν να σας βοηθήσουν στον τρόπο που μαθαίνετε.

Όλοι μαθαίνουμε με διαφορετικούς τρόπους. Επιλέξτε το εργαλείο που ταιριάζει καλύτερα στις ανάγκες σας. Μπορείτε να κατεβάσετε τα εργαλεία από την ιστοσελίδα του έργου

1/ Συνδέσεις με τη ζωή

Στόχος: Αναστοχασμός, μεταφορά γνώσεων, αυτορρύθμιση

Στο τέλος του μαθήματος, σας ζητείται να προβληματιστείτε σχετικά με το πώς αυτό που μάθατε μέσα στη σχολική σας ημέρα συνδέεται με την πραγματική ζωή.

Σκεπτόμενοι πού και πώς μπορείτε να εφαρμόσετε αυτά που μάθατε, προσπαθήστε να συνδέσετε ουσιαστικά αυτά που μαθαίνετε μέσα στην τάξη, με τις καθημερινές σας εμπειρίες.



Το CogniQuest είναι ένα έργο που δημιουργήθηκε από
οργανισμούς
και σχολεία από το Βέλγιο, την Κροατία, τη Γαλλία, την Ελλάδα
και την Πολωνία.
Μαζί ανέπτυξαν εργαλεία που θα σας βοηθήσουν να σκεφτείτε τη
σκέψη σας. Αυτό ονομάζεται μεταγνώση -
μια φανταχτερή λέξη που σημαίνει «μαθαίνω πώς να μαθαίνω».

Μέσα από αυτές τις ιστορίες, θα ανακαλύψετε διαφορετικούς
τρόπους να λύνετε προβλήματα, να μένετε συγκεντρωμένοι και
να προβληματίζεστε για το πώς
μαθαίνετε καλύτερα.

Εξερευνήστε το σύνολο των συλλογών CogniQuest στο
ιστοσελίδα του έργου:

www.cogniquest.com



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

Κωδικός έργου: 2023-1-FR01-KA220-SCH-000158225